

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATĂ PE LUNĂ
SUB ÎNGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

Compus din d-nii G. Stătescu, N. R. Danilescu, P. S. Antonescu-Remuș și Ar. Eustațiu, sub președința d-lui I. Kalinderu

---

Orî-ce corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, Societății, Redacției sau Administrației Revistei, strada Știrbei-Vodă, No. 3, București.

Comitetul de redacțiune aprobă sau refuză publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrațiune, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCURESCI

Tipografia G. A. Lazareanu, Str. Episcopiei, No. 3.

Casa d-lui Blaramberg

1895.

PREȚUL ABONAMENTULUI

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.

13 lei pe an, pentru persoane particulare

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.

Când însă anunțul urmează a fi reprodus în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este scotit pentru fie-care număr.

SUMARUL

Administrația proprietăților Eforiilor, de	* * *
Diferite sisteme de amenajament și în special metoda austriacă, de	<i>P. Antonescu</i>
Cunoștințele pădurarului, de	<i>N. R. Danilescu</i>
Pădurile Dobrogei, de	<i>P. Grigorescu</i>
Comunicații și fapte diverse: Efectele despăduririlor; Congres internațional de agricultură din Bruxela; Rezistența electrică a lemnului și petrilor, de	* * *
Informațiuni	
Buletinul lunar meteorologic	

D-nii autori de publicațiuni forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați a comunica Redacției titlul și prețul acelor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

REVISTA PĂDURILOR

ADMINISTRAȚIA PROPRIETĂȚILOR EFORIILOR

Organizațiunea Eforiilor Spitalicești și modul lor de administrațiune au fost mai în tot-d'a-una criticate. Aceste instituțiuni au însă o mare importanță la noi, atât prin valoarea fondului ce administrează — constituit din multe și mari proprietăți dăruite —, cât și prin misiunea lor nobilă în favoarea suferinșilor — prevădută prin actele de danie—. Datori suntem deci, a ne interesa de aceste bogate case de bine-faceri, căutând pe de o parte defectele de organizare, în cas dacă defecte sunt, și avisând pe de altă parte la măsurile de îndreptare pentru deplina atingere a scopului de mai sus. Și această datorie ne revine nouă mai ales, de oare-ce proprietățile lor sunt în mare parte acoperite cu păduri, cari prin natura lor constituesc un fond imperisabil ca și al statului, necesar prin urmare a se conserva, exploatându-se și cultivându-se în tot-d'a-una.

Să dăm seama așa dar, în scurt, mai întâi despre natura și valoarea fondului lor, apoi despre felul cum se administrează și cum ar trebui să se administreze, în raport cu organizarea și prescripțiunile testamentarie ale acestor instituțiuni. Vorbim de cele două Eforii: a Spitalelor Civile din București și a Spitalelor Sf. Spiridon

din Iași, cari prin caracterul lor sunt considerate ca niște administrațiuni publice aproape ca și statul.

*
* *

Eforia Spitalelor din București are 132 proprietăți distribuite în 16 județe, cu o suprafață totală de 204784 hect. 0048, din cari 147893 hect. 4350 moșii și 56890 hect. 5698 păduri *).

Un număr de 84 din aceste proprietăți fiind acoperite în parte său total cu păduri, rezultă că sunt 84 păduri, său mai exact 82 păduri (de ore ce 4 s'aū întrunit în 2 prin amenajamente) cari însumează cele 56890 hect. 5698. Restul de 48 proprietăți cari nu aū de loc păduri, împreună cu terenurile remase ne acoperite de păduri de la cele alte proprietăți, însumează cele 147893 h. 4350 de moșii.

Din cele 82 păduri, 19 mai importante sunt amenajate, constituind o suprafață amenajată de 16426 h., și cari mai tôte sunt în exploatare conform amenajamentelor.

Intinderea proprietăților de mai sus este estimată după planuri, mai ales întru cât privește pădurile, cari s'au măsurat de curând în scop de amenajeri, afară de vr'o 5 proprietăți, ale căror întinderi s'aū estimat aproximativ, neexistând planuri.

Considerând valoarea pământurilor celor 132 proprietăți, în întindere totală de 204784 h., 0048, după prețul variind de la 180 lei la 500 lei hectarul în raport cu diferite categorii de pământuri, revine valoarea acestor pământuri la suma de 61564185 lei. Adăogând la această țifără valoarea pădurilor său materialului lemnos de pe

*) Județele cu numărul respectiv al proprietăților sunt: Argeș cu 20 proprietăți, Buzău cu 8 proprietăți, Brăila 7, Dimbovița 6, Dolj 1, Ialomița 9, Ilfov 8, Muscel 1, Olt 1, Prahova 40, R.-Sărat 4, Romanați 4, Teleorman 6, Vâlcea, 5, Vlașca 11, Constanța 1.—Păduri mai multe sunt în județele Prahova, Argeș, Romanați, Dâmbovița și Vlașca. Unele proprietăți se compun din mai mulți munți său trupuri separate.

56890 h. 5698 socotită în termen mediu cu 300 lei hectarul, adică valoarea pădurilor de 17067150 lei, rezultă un total de 78631335 lei ca valoare a fondului Eforiei Spitalelor din București. Acest fond de aproape 80 milioane a produs în anii din urmă ca venit anual 4 $\frac{1}{2}$ milioane, adică cam 6 $\frac{0}{10}$. Acest procent este cam mic din cauză că mare parte din proprietăți sunt de munte, adică puțin rentabile.

Eforia Spitalelor Sf. Spiridon din Iași are vre-o 23500 hectare păduri distribuite în vr'o 40 trupuri sau păduri *) Pentru moșii nu avem țifre. Considerând numai pădurile, mai întâi pământul cu prețul de 200—400 lei hectarul său în termen mediu cu 300 lei hectarul și apoi materialul lemnos cu 250 lei hectarul, revine valoarea acestor păduri la 12925000 lei.

După cum se vede, valoarea fondului celor două Eforii trece peste 100 milioane, în care numai pădurile intră cu 50 milioane. Este vorba dar de un fond public destul de însemnat și în acelaș timp inalienabil pentru viitorime.

*

* *

Administrațiunea acestui fond, destinat a produce venituri perpetue pentru întrețineri de spitale, se face precum se știe de către cele două Eforii, prin trei eforii administratori, în parte aleși dintre membrii descendenți ai vechilor familii donatoare, conform actelor de fundațiune ale testatorilor. Aceste Eforii sunt apoi organizate prin legea din 1864 și regulamente posteroare acestei legi ca niste autorități publice, similare statului, căci administrațiunea bunurilor și pădurilor este supusă la aceleași reguli ca și cea a domnelor statului, funcționarii săi sunt numiți prin decret regal și supuși la aceleași îndatoriri prevăzute prin legi și regulamente pentru funcționarii statului, bugetul său încuviințat de Ministerul de Interne se discută

*) Păduri mai multe sunt în județele Iași și Roman.

și se votează de Cameră ca și alte bugete ale statului, etc. Guvernul în fine controlează și revisuește administrația acestor case și toate serviciile dependente de dânsa.

După o așa întogmire s'ar părea că administrația acestor Eforii trebuie să meargă bine, mai ales cu controlul guvernului. Acest control fiind însă cu totul platonice, el constituie în realitate tocmai partea slabă a organizațiunei, tocmai pavyeđa sub care se poate ascunde în realitate o putere aproape discreționară a acestor Eforii, capabile prin urmare a trece peste regulile cari se urmează la stat în privința administrației, culturii și exploatărei bunurilor, potrivit științei, împrejurărilor și legilor în vigoare. Căci, afară de formele administrative mari, cerute de regulamente, cari se îndeplinesc prin aprobarea Ministerului de Interne, ca lucrări de construcții sau reparații de clădiri, ori alcătuirea bugetului, cine vine să controleze în detaliu modul după care se face administrația, cultura și exploatarea bunurilor, cari în realitate constituie partea fundamentală a administrației?

Eforii chiar cei mai capabili, sunt trei persoane distincte, cari întrunindu-se cu greutate și putând avea păreri deosebite asupra lucrurilor, ar putea lucra bine sub formă de consiliu convocat în anume cazuri, dar cari nu pot lucra tot ast-fel constituiți în administrator permanent. Neîntrunindu-se de cât rar, în practică pentru mersul lucrărilor se ia treptat și individual câte o iscălitură eforicească la diferite rezoluțiuni, până se obține majoritatea de două, ast-fel că al treilea efor nici nu știe ce s'a petrecut; sau de multe ori în asemenea cas, un efor hesitează a iscăli o rezoluție, spre a nu indispuie pe alt efor care ar avea poate o părere deosebită. Când se întrunesc câte trei eforii, tot din cauză de condescendența sau chiar temere de conflict, unul cedează părerei altuia, deși a sa ar fi deosebită și poate mai norocită. Asemenea mod

de traiu, deosebit că nu este în interesul administrației, produce de multe ori desacord de vederi și nemulțumiri chiar în senul eforilor, cari ajunse la un maximum de tensiune, tot d'auna izbucnesc chiar în public cu efect urit. Ca probă despre aceasta sunt toate combinațiunile de efori cari s'aū incercat de la inființarea acestor case, și cari toate nu au putut reuși. Vorbim în general, din punctul de vedere al organizațiunei, fără a ne ocupa de persoane, despre ale căror bune intențiuni nu ne putem îndoui

Din această rânduială, aproape întreaga administrație este lăsată la discreția directorului, care prin întogmirea organizației putend lucra în numele eforilor cu o prea mare autoritate, demnă de alte timpuri, și sub un control fictiv, devine arbitrul suprem al situațiunei, prin care nici nu poți strēbate la efori, și ca atare supus fatalmente a abusa. Și mai ales în administrația ȃilnică a bunurilor copriinsă între niște limite forte largi, unde sunt și ces-tiuni speciale, se vede activitatea directorului și prin urmare puterea sa discreționară în bine sau în rēu. Dacă din norocire se nemerește un director bun, cu mintea sănătoasă și cu dragoste de lucru, atunci se mai poate face ceva pentru binele proprietăților, în intervalul relativ scurt cât stă în capul unui asemenea administrațiunii. Ne fiind ęnsă o stabilitate în compunerea serviciilor pendinte de această administrație, cu venirea unui director rēu, toate serviciile se pot desorganisa iar lucrările și pot perde ros-tul lor. Și din acest punct de vedere, mai mult pădurile sunt încercate, căci la aceste bunuri, prin natura lor, se cere o continuitate veșnică în lucrări și prin urmare o stabilitate în serviciul lor.

În adevăr, dacă prin stăruința unor oameni de bine se ajunge a se alcătui un mic serviciu silvic, și se încep lucrări de mēsurarea ori hotărnicirea pădurilor, de ame-

najarea lor, de regenerarea exploatarea și vînzarea lor conform amenajamentelor, îmbunătățindu-se fondul și ridicându-se venitul lor, într'o bună dimineată te pomenești cu un director strein de asemenea cestiuni, precum s'a întîmplat, care strică totul, și servicii și rost de lucrări. În loc ca un asemenea serviciu deja încheșat și în curent cu starea pădurilor și a împrejurărilor relative, să fie augmentat și îmbunătățit în raport cu înmulțirea lucrărilor și potrivit cu natura lor de continuitate, în loc ca cel puțin să fie garantat de o stabilitate necesară, din inspirațiunea acestui director el se poate reduce prin buget, sau chiar fiind prevăduț în buget se poate descomplecta desorganizându-se în cursul anului. Nu mai vorbim de modul de administrație ordinară cu totul anormal și arbitrar, al actualului directorat nefast, dar privind la mersul lucrărilor silvice din această din urmă epocă vezi o adevărată calamitate: mesurări sau hotărnicii începute pentru cari s'a cheltuit bani lăsate în părăsire; însemnări sau plantațiuni artificiale pentru cari s'a cheltuit bani lăsate să se usuce; lucrări de amenajamente începute pentru care s'a cheltuit bani lăsate în așteptare; lucrări de aplicațiuni de amenajamente, precum în unele părți tăieri de însemnare, în alte părți tăieri definitive, în alte părți tăieri de curățiri ori diferite operațiuni culturale lăsate în voia naturei; exploatări și vînzări de păduri întărziate sau amênate în contra previsiunilor amenajiste și bugetare, cea ce pe lângă alte încurcături produc pagube reale la păduri și deficite la buget; acumulări de mai mulți antreprenori la aceeași pădure în contra unei bune economii și reguli culturale, și atâtea alte treburi imperioase lăsate în părăsire, cari numai cercetându-le cine-va de aproape 'și poate da socoteala despre gravitatea lor. Și în loc de asemenea treburi, se fac de multe ori cheltueli inutile, cari constituiesc

adevărate risipe. Acestea sunt fapte cari se pot verifica iar nu vorbe. Trebuie să fie cine-va orbit de geniul cel rău sau fără inimă, pentru ca să poată sta indiferent în fața unei astfel de porniri ruinătoare pentru păduri!

*
* * *

Aceste instituțiuni fondate cu scop sublim, prin organizarea lor de stat în stat, puse la adăpost de control eficace și cu o nestabilitate în servicii și personal, decad în genere în o stare care nu mai corespunde scopului pentru care au fost înființate, devenind tot-d'auna pentru lume și jurnale un subiect de critică.

Cum se poate remedia răul constatat și perpetuat de atâta vreme?

În starea de acum, cum sunt Eforiile întognite la noi, cu caracter mixt între stat și particulari, dar fără a fi nici porțiuni din stat, nici case private, aceste institute de bine facere nu numai că nu pot lucra dar nici nu se pot concepe. Administrația proprietăților lor se poate înțelege numai trecând cu totul la stat sau rămânând unor case cu totul private, cu condițiune a se menține regimul silvic. Cum însă este vorba de un fond însemnat lăsat prin testamente în folosul carității publice, și cum statul după legi este ținut a îngriji să nu se alieneze fondul și să se îndeplinească dorintele testatorilor, se înțelege că administrația acestui fond nu se poate lăsa pe seama unor case cu totul private. Statul singur deci, ca cel mai bun administrator pentru fonduri de asemenea natură, ca cel mai bun garant pentru aducerea la îndeplinire a prescripțiilor testamentare, poate și este dator a lua asupra sa administrația bunurilor Eforiilor.

Această idee nu este nouă, ea a fost discutată de atâtea ori și în lume și prin jurnale, și a fost în tot-d'auna favorabil împărtășită. Intru cât privește pădurile, trecerea lor stat este absolut necesară. Prin proiectul de lege sil-

vică al d-lui ministru P. P. Carp, se făcuse chiar un pas în acest sens. Și în adevăr, la stat există un serviciu silvic destul de complet și de fapt cu o stabilitate destul de sigură, spre a putea face tot d'auna o administrație silvică și a urmări neconținut lucrările continue de cultură și exploatare, ori câți miniștrii s'ar schimba.

Pentru că aceste păduri sunt însă în strânsă relațiune cu moșiile sau cu locurile cultivabile de lângă ele, de acea toate proprietățile Eforiilor atât moșii cît și pădurii ar putea trece sub administrația exclusivă a statului, care prin serviciul său domenal și silvic va putea face administrația, cultura și exploatarea lor, întocmai ca și pentru bunurile statului.

Pentru ca veniturile proprietăților acestor Eforii să fie deosebite de ale statului, în scopul d'a se întrebuița la întreținerea spitalelor, tot aranjamentul s'ar reduce pe de o parte la creațiunea unui birou de socoteli la Ministerul Domenelor care să strângă veniturile acestor proprietăți, iar pe de altă parte la creațiunea unui birou la Ministerul de Interne care se distribuie acele venituri pentru întreținerea spitalelor. Serviciul de administrație, cultură și exploatare a proprietăților Eforiilor se va face prin serviciul domenal și silvic, la care va trebui poate a se adăoga cel mult o inspecție silvică a pădurilor spitalelor, și pentru care statul va putea opri ca despăgubiri de cheltueli 5⁰/₀ din venituri, iar serviciul de administrație al spitalelor se va face prin serviciul sanitar la care va trebui poate a se prevedea în bugetul special de cheltueli al spitalelor un post de inspector.

Din cele arătate mai sus, o cestiune a remaș ne atinsă și anume: dorința expresă a fondatorilor principali, ca două membri descendenți ai familiilor donatoare împreună cu un doctor, să formeze consiliul de eforii, care se administreze aceste asezăminte de bine-faceri. Această dispoziție tes-

tamentară este foarte ușor de satisfăcut, prin trecerea Eforiilor la stat. Lasă că cu timpul membrii unei familii se depărtează atât de mult de tulpina de origine, în cât în cazul unei administrațiuni neperitoare, aproape nu se mai poate urmări lanțul genealogic, și dacă pe acest teren s'ar pune cineva argăsi că toți oamenii sunt rude de la Adam și Eva, dar cu toate acestea, admițând ca se vor găsi tot d'auna membri distinsi din familiile donatoare, se poate institui foarte ușor un consiliu superior al spitalelor, compus din asemenea persoane, care să dea avisul în privința administrației fondului potrivit dorințelor testatorilor. Câte consilii nu sunt instituite pe lângă diferite autorități publice?

Administrația efectivă a fondului Eforiilor se fie lăsată însă statului, care fiind o persoană morală neperitoare și puternică, și având servicii speciale complete și stabile pentru niște exploatari raționale, este cel mai bun și mai sigur administrator și conservator al acestui fond.

Trecerea administrației proprietăților Eforiilor la stat, fiind o cestiune inevitabilă, ar fi bine, ca ea se aibă loc cu o oră mai înainte, pentru interesul însăși al acestor proprietăți și în special al pădurilor, și pentru complecta îndeplinire prin urmare a voinței testatorilor în folosul lumii suferinde.

Diferite sisteme de amenajament și în special metoda austriacă

Despre raportul susținut

Am arătat în numărul precedent că numai pădurile normale asigură o producțiune susținută și că tendința amenajistului trebuie să fie călăuzită de acest principiu cardinal.

Realizarea acestei condițiuni înfățișează, în adevăr, avantaje numeroase, dar în același timp și inconveniente desul de pozitive: totul atârână de la felul și constituțiunea capitalului de exploatațiune precum și de circumstanțele economice locale.

Ast-fel, când dăm consumațiunei, în fie-care an, cantități egale de produse, asigurăm lemnului prețuri relativ mai ridicate, prin faptul concurenței ce se ivește din partea cumpărătorilor; favorisăm formarea de lucrători forestieri experimențați, căroră urmează a li se da o ocupațiune pe cât se pôte de continuă; dăm nascere la o clasă, necesară de altminteri, a antreprenorilor de păduri deprinși în exploatațiuni, egalisăm ore-cum și veniturile în bani, considerațiune care pentru stat și comună are importanța sa.

Ca inconveniente, pe de altă parte, putem semnala:

Prin căutarea de a obține în fie-care an, *cu ori ce preț*, produse egale (strängster jährlicher Nachhaltbetrieb, cum o numește d-nu Gustav Heyer) de multe ori suntem nevoiți a face sacrificii de exploatațiune insemnate, tăind arborete prea tinere, ori prea bătrâne și nu putem profita de fluctuațiunile comerțiului cari se întemplă în anii când, din cause neprevădute,—o iarnă prea grea de ex, sau când construcțiunile civile iaă o desvoltare considerabilă—prețul materialului lemnos se urcă în chip extraordinar. ¹⁾

Spre a se ține seamă de asemenea eventualități, unele metode de amenajament în loc de a pretinde o producțiune anuală constantă, se mulțumește cu un raport susținut periodic, adică quantumul exploatațiunilor anuale pot să varieze în oare-care margini, să întreacă, ori să fie mai mic de cât cifra taxațiunei, destul numai că, dupe câți-va ani, să revină la cifra posibilităței determinată prin amenajament.

În cas de păduri anormale, cum sunt când dispunem

¹⁾ Die Valdertrags-Regelung de Dr. Karl Heyer, prelucrat de Dr. Gustav Heyer, Lipsca, a 4-reia edițiune, 1883 Editor B. G. Teubner.

de un capital mai mare sau mai mic de cât cel normal de exploatare, suntem ținuti prin forța lucrurilor, să întrebuițăm proceduri speciale spre a face să dispară cu timpul asemenea abnormități.

Așa de es. când masivele se compun din arborete, cari toate au atins s'aũ au întrecut termenul cel mai favorabil pentru exploatare, când, cu alte vorbe, materialul lemnos existent intrece cu mult pe cel normal de exploatare, ar fi să comitem o eróre capitală dacă am căuta să oferim consumațiunei numai atâtea produse cât reprezintă esact suma creșterilor anuale în substanță lemnosă în scopul de a realiza în modul cel mai sigur la sfârșitul unei sau mai multor revoluțiuni starea normală.

Ast-fel procedând, după un interval mai mult sau mai puțin îndelungat nu vom mai întâlni de cât arborete intrate cu desăvârșire în depericiune fără nici o valoare comercială.

Sacrificii de asemenea natură, efectuate în vederea unei regularități perfecte viitoare, nu sunt admisibile și nici de cei mai declarați partizani ai raportului susținut strict anual.

Dacă ne aflăm în atari împrejurări, după ce ne am dat socoteală de sporul materialului lemnos actual peste cel ce reprezintă capitalul normal de exploatare, care negreșit, este o funcțiune a metodei de tratament și a vârstei de exploatare adoptată—vom procede la recoltarea supra-abundenței de material în chestiune, în timpul cel mai scurt posibil pe cât acesta ne permite deuseurile, piețele de desfacere asigurate de care dispunem, cu un cuvânt, condițiunile economice locale.

Este recomandabil, cu toate acestea ca să repartisãm această realizațiune, în cursul câtor-va perioade cel puțin, spre a se evita o afluență prea mare de material în centrele de consumațiune existente și prin urmare o depreciare a prețurilor, precum și a putea pregăti o stare de tranzițiune convenabilă pentru atingerea probabilă a viitoarelor păduri normale.

Așisderea trebuie să renunțăm la raportul susținut când pădurea de amenajat nu a atins încă vârsta explotabilității.

În cazul acesta concret spre a nu fi siliți a tăia arborete prea tinere în plină vigoare de creștere, vom amâna exploatarea până la timpul oportun.

Este vorba, nu mai încapă îndoială de produsele principale, căci tăierile de ameliorațiune le putem practica din vârsta cea mai fragea a arboretelor.

Din cele mai sus espuse rezultă, în mod destul de evident, că depinde mult de la talentul, de la dreapta judecată, de la spiritul de prevedere al amenajistului, ca prin combinațiuni ingenioase să poată trage tot profitul posibil dintr'o situațiune de lucruri dată.

Diferite metode de amenajament

Nu este scopul meu de a intra în discuțiunea amănunțită a tuturor sistemelor de amenajament imaginate pentru recoltarea producțiunii pădurilor și introducerea ordinii în exploatațiuni, totuși, în interesul unei complete înțelegeri a metodei austriace, nu cred inutil a face o scurtă dare de seamă asupra celor mai principale:

a) *Metoda de amenajament basată pe întindere.* (Die Flächen methode) În această metodă deosebim următoarele modalități sau forme:

1⁰) Prima modalitate consistă în a împărți pădurea, sau o serie de exploatare oare-care într'un număr de parchete egale, ori invers proporționale cu fertilitatea solului, corespunzătoare în tot cazul anilor revoluțiunii, pe care le delimităm pe fața pământului de la început, ori treptat cu înaintarea exploatațiunii—Schlageintheilung.—

Această formă de amenajament din cauza mecanismului său simplu, lesne de adus la îndeplinire, și a găsit întrebuințare din timpurile cele mai primitive. O găsim în adevăr, aplicată în Germania încă din jumătatea secolului al 14-lea iar în Franca a fost prescrisă prin ordonanța din 1669 din timpul lui Ludovic al XIV-a.

Convine însă numai în crâng simplu și compus.

În codrul regulat de și prin tratatul de amenajament al lui A. Puton se recomandă cu tot dinadinsul, n'a găsit însă până acum de cât o limitată întrebuințare.

2⁰) A doua modalitate constă a împărți pădurea în mai multe afecțiuni de suprafețe aproape egale, potrivit numărului perioadelor în care s'a divizat revoluțiunea adoptată.—Das Flächenfachwerk—.

Agentul de execuțiune cu chipul acesta se bucură de o mai mare latitudine, poate să țină mai bine seamă de cerințele culturale ale masivelor, de constituțiunea arboritelor, de circumstanțele economice locale, de fluctuațiunile comerțului etc., el nu este ținut să se mențină în cadrul restrâns al parchetelor din cazul precedent, destul numai ca tăierile, la finele perioadei, să nu fi depășit întinderea unei afecțiuni.

După cum vedem această formă convine și pentru cadrul regulat.

Intru cât privește posibilitatea se determină saū numai prin întindere, divisisindu-se fie-care afecțiune în parchete, ori numai pe volum, împărțindu-se cantitatea materialului lemnos prin numărul anilor unei perioade.

Caracteristica acestei modalități este că necesită ca și metoda basată pe volume (Das Massenfachwerk) precum și cea mistă (Das combinirte Tachwerk), despre care vom vorbi mai la vale, întocmirea unui plan general de exploatare și că volumul materialului din fie-care afecțiune de întinderi egale— care este o funcțiune a puterii de productivitate a solului, a naturii esențelor și a climatei locale,—necesarmente va fi variabil, vom constata diferențe de producțiune de la o perioadă la alta.

b) *Metoda de amenajament basată pe volum.*—Această metodă caută a inzebra diferitele afecțiuni cu egale cantități de material lemnos.

Conducerea spre starea normală, ne fiind sprijinită pe o basă în adevăr stabilă, ne predominând o idee, un principiu riguros științific, se face cu mare anevoință de oare-ce constituțiunea actuală abnormă, neregularitatea presentă a masivelor nu poate să dispară de cât după un timp mult mai îndelungat de cât durata unei revoluțiuni.

Țelul final ce se urmărește prin acest sistem de amenajament este realizarea raportului susținut, în acceștiunea tehnică a cuvântului, grija excesivă de a se indetula

într'o măsură pe cât se poate mai puțin espusă variațiunii, trebuințele proprietarului în material lemnos.

Ca întemeiator al acestei metode, mult timp s'a crezut G. L. Hartig, care în anul 1795, a dat publicității cele mai complete amănunte asupra-î, permițând ast-fel introducerea sa în domeniul practicei propriu zise, totuși, după o cercetare mai scrupuloasă, după noi isvoare istorice, s'a documentat că consilierului Wepfer și comisarului forestier Schmidt, li se cuvine paternitatea descoperirii. — Lumina în această privință se datorește scriitorului erudit C. Tischbach.

Fără a aprofunda studiul acestei metode, socotesc de toată utilitatea însă, să pun în relief părțile sale cele mai de căpetenie spre a ne putea câștiga o noțiune precisă în această privință și a nu mai fi nevoit, ca mai târziu să dau naștere la repetire fără folos.

Să presupunem, ca să ilustrăm țișele noastre printr'un cas concret, că posedăm o pădure de 600 hec. întindere destinată a se exploata în codru regulat cu o revoluțiune de 120 ani.

Asa fiind, vom împărți mai întâi această revoluțiune în 6 perioade de câte 20 ani fie-care, iar după ce ne am dat seama, printr'un studiu parcellar, de resursele, de materialul de exploatațiune, vom determina, — fiind dată vârsta lor actuală,—timpul s'aū mai bine țiș în ce anume perioadă urmează a veni în curs de exploatare țișele populamente.

Odată aceasta stabilit, prin ajutorul unui tablou, vom căuta să aprovizionăm cele 6 afecțiuni, sau compartimente cum le numea Hartig, cu atâtea parcele cât socotim de trebuința, ca având în vedere materialul existent, precum și cel probabil ce va rezulta prin faptul creșterii anuale lemnoase până la termenul exploatabilității, să obținem în timpul fie-cărei perioade produse cât se poate de egale.

Pentru această primă repartizare a parcelelor în țișele perioade servesc ca puncte de orientare, se înțelege de la sine, și suprafețele lor respective.

Intru cât privește estimățiunea volumului din compartimentele în chestiune se calculează în modul următor:

Pentru parcelele ce cad în primul compartiment corespunzător I-iei perioade, materialului lemnos exploatabil ce coprinde se va adăoga și crescerea anuală media totală pe 10 ani adică până la jumătatea perioadei.

Pentru parcelele ce cad în a 2-a perioadă se va sporî materialul lemnos actual cu crescerea lemnoasă probabilă în timpul a 30 ani, pentru cele de 3-a perioadă în timpul a 50 ani și așa mai departe.

În practică se face mai întotdeauna us de table de producțiune foarte conștințios alcătuite, care ne permit să determinăm quantumul materialului lemnos la exploatabilitate, precum și crescerea anuală media totală pentru diferite revoluțiuni cu cea mai mare ușurință, dacă cunoașcem gradul de consistente și clasa de fertilitate a solurilor forestiere.

După săvârșirea acestor calcule, făcând adițiunea volumului trecut în tabloul menționat în dreptul fie-cărei parcele, ne am convins de es. că diferitele compartimente presintă oare-care diferențe. Spre înlăturarea lor vom procede la transfertul unor parcele, sau părți de parcelă, dintr'o perioadă într'alta.

Dacă de pildă în primul compartiment materialul lemnos l'am găsit egal cu 13,000 metrii cubi, în al 2-lea cu 9000, și în al 3-lea 14,000 m. c., ca să nu dăm de cât un exemplu puțin complicat, vom transfera din 1-iul și al 3-lea compartiment, cu prisos de material, parcele întregi sau numai părți din acestea în cel de al doilea până la concurența sumei de 3000 m. c., așa că fie-care se conțină câte 12000 m. c.

În această operațiune vom avea grijă de a alege acele suprafețe păduroase, acele arborete, cari cu privire la vârsta lor, la situațiunea lor, în direcțiunile de tăcri (Hiebszüge) pot fi trecute, fără inconvenient într'un compartiment vecin.

Se înțelege asemenea ușor, că prin faptul transfertului în chestiune volumul creșcerilor va fi modificat dupe cum populamentele vor veni în curs de exploatare cu 20 ani în termen mijlociu, mai curând sau mai târziu.

Posibilitatea de amenajament va fi represintată prin quotientul rezultat prin divisiunea quantumului materia-

lului aflător într'un compartiment, prin durata unei perioade, în cazul nostru cu 20 ani.

În cifra tacsatiunii nu intră numai produsele principale dar chiar și cele obținute prin tăierile de lămuriri, calculate pentru întreaga revoluțiune.

Ce'i drept, în timpul din urmă s'a renunțat a se socoti aceste din urmă produse pentru o epocă prea depărtată și se mărginesc numai pentru 1-a perioadă.

Din cele mai sus espuse, este lesne de închipuit cu câte greutate, cu câte pierderi de timp este legată determinarea posibilității și câte artificii, în care aprecierea personală joacă un rol preponderant, suntem ținuți a întrebuința.

Spre a se stabili un corector, în contra orî-căror incertitudini, orî greșeli strecurate cu prilejiul calcului creșterilor viitoare, foarte cu greu de precizat, mai cu seamă pentru ultimele perioade, Hartig s'a grăbit a prescrie revisuirile tacsatiunii la fie-care 10 ani.

Neajunsurile metodei, consecință a extremei sale complicațiuni, sunt așa de evidente, încât numai este nevoie de lungi comentarii. Totuși Hartig, introducând pentru prima oară principiul divisiunii revoluțiunii în perioade și a revisuirilor periodice, are meritul său necontestabil.

Petre Antonescu.

CUNOSCINȚELE PĂDURARULUI

Introducere

1. — *Esențe silvice.* — *Pădurea virgină*; *pădurea cultivată.* — *Silvicultura.* — Esența este cuvânt latinesc cere însemnează ființă. Prin *esențe silvice* se înțelege plantele lemnose, mari și mici, care alcătuiesc pădurile.

Prin *pădure* înțelegem o suprafața mai mare de teren ocupat de *esențe silvice*.

Pădurea care n'a fost tăiată nici odată se ȳice *pădure virgină*. Din ȳiua însă când începem a explota *pădurea*, fie cât de primitiv, și a lua ore-care măsuri pentru îngrijirea ei, avem *pădurea cultivată*, și cu modul acesta începe *silvicultura*.

2.—*Rolul pădurilor în economia naturii.* — Pădurile sunt create pentru binele omenirii. Ele jăcă un mare rol în economia naturii prin însușirile ce au. Așa : copacii pădurilor curătesc aerul, absorbind prisosul de acid carbonic pe care î-l ecsală oamenii și animalele, și degaje ocsigenul. Cu modul acesta pădurea menține echilibrul între acele două elemente ale aerului.

Ele contribuesc la formarea rouei și a pluoii prin vaporii ce degajă frunțele, moderând arșițele verii ; iar prin umbrișul lor împedică evaporația apei din pământ si asigură menținerea isvoarelor.

Prin acoperișul ce forméză corónele arborilor se împedică radiațiunea căldurii din pământ, când nu este acoperit de zăpadă, și se moderéză gerul iernei ; vara și primăvara opresc scurgerea prea repede a pluoilor torențiale evitând ast-fel înnecurile și formarea torențiilor.

Prin obstacolul ce oferă pădurea, satele și câmpiile cultivate din apropierea lor sunt adăpostite de venturi și de secetă.

In fine, prin rețeaua ce fac rėdăcinile copacilor în pământ, pădurea împedică surparea țermilor, a coastelor pieđișe cum și spulberarea nisipurilor mișcătoare.

3.—*Importanța pădurilor în economia națională.* — Locurile cari din cauza să răcimei pământului său a povėrnișului coastelor nu se pot folosi la cultură, aduc proprietarului un venit dacă sunt acoperite cu pădure.

Pădurea ne dă lemnul de încălđit, pentru construcții, pentru industriile și meseriile care lucrėdă lemnul. Dacă reflectăm numai un minut la întrebuițarea lui, ne încredințăm de grabă că nu este đi din viața noastră în care se nu folosim lemnul într'un chip oarecare.

Trăsura, trenul său corabia cu care călătorim, sunt mașini în a căror fabricație a intrat lemnul. Acoperământul și mobilierul caselor este de lemn. Măncăm la mese de lemn. Bucatele s'au gătit la foc de lemne. Bem vinul, berea etc., conservate în vase de lemn. C'un cuvânt, lemnul este un material de consumație đilnică, tot atât de indispensabil omului ca și pânea, sarea și apa.

Aer curat, conservarea isvoarelor, abundența pluoilor și paza de secete îndelungate, moderația căldurilor și a gerului aspru, adăpost de vėnturi, menținerea cóstelor, evitarea înecurilor și a năpădirii nisipurilor și producția materiei lemnóse atât de indispensabilă industriei naționale, sunt atâte condițiuni care influențează în bine asupra

climei, a sănătății oamenilor și animalelor, și contribuiesc în cea mai mare măsură bună starea populației.

Aceste fiind marile folose ale pădurii în economia naturii și în economia națională, este bine să cunoaștem :

4.—*Proprietarii de păduri și suprafața pădură a României.*— Proprietarii, în mâna cărora se află pădurile sunt la noi în țară ca și în alte state, de două categorii, a) *proprietarii neperitori* sau *persoanele morale* care trăesc cât timp trăesc și societatea pe care o represintă ; ast-fel este statul, comunele, județele, stabilimentele de bine-facere, bisericile de mir, domeniul coroanei, și b) *proprietarii particulari*.

Suprafața României este astă-đi de 13,140,000 hectare, din care pădurile ocupă ca la 1,839,389 hectare.

a) *Proprietarii neperitori* au ca la 1,039,389, hectare, și anume : Statul este cel mai mare proprietar de păduri. Aceste frumoase bogății le-a dobândit prin legea secularisării bunurilor mănăstirești din 1864.

Numărul total al pădurilor statului este de 980, iar suprafața lor se crede a fi de 887000 hectare. Acest număr este numai aproximativ. Unii cred că întinderea pădurilor statului nu trece de 700000 hectare, ȳfra care o credem și noi că este mai aprópe de adevér. *Domeniul Coroanei*, înființat prin legea din 6 Ianuarie 1884 se compune din 12 moșii mari, pe care se află 62000 hectare de pădure.

Ejoria Spitalelor Civile din Bucuresci are 70 păduri în suprafață de 49068 hectare, distribuite în diferite județe din Muntenia.

Epitropia Spitalelor Sântu-Spiridon din Iași are vr'a 40 păduri, în întindere de 21397 hectare, aflătoare în județele din Moldova.

Epitropia aședemintelor Brâncovenești din capitală are pe cele 19 moșii nuai 10 păduri în suprafață de 2000 hectare, situată în unele județe din Muntenia.

Dintre *bisericile de mir* sunt multe care posedă păduri dar nu cunoaștem statistica tuturilor. Scim numai că biserica Madona-Dudu și o altă biserică din Craiova, biserica Crețulescu din Bucuresci și biserica catolică din Iași, toate împreună, au 2819 hectare de pădure.

Comunele noastre sunt foarte sêrace în păduri, iar județele n'au de loc. In Muntenia întinderea totală a pădurilor comunale este de 6209 hectare. In Moldova nu scim încă toate comunele care au păduri, afară de comuna Iași care posedă siegură 3896 hectare ; iar în Dobrogea, prin legea specială a Dobrogei, care a dat comunei pă-

ture, sunt 16 comune care au împreună vr'o 5000 hectare de pădure.

b) *Proprietarii particulari*. Acum 30 de ani, pădurile proprietarilor particulari treceau peste un milion de hectare, din care se știe sigur că 580642 hectare aparțineau proprietarilor din Muntenia, iar restul acelor din Moldova, osebit de pădurile pe cari proprietarii le aveau în devălmășie cu statul și cu stabilimentele de utilitate publică. D'atunci însă particularii au desființat multe, foarte multe păduri, mai cu seamă în regiunile de câmp, așa că astă-zi, cu tot adaosul de păduri particulare din Dobrogea, care sunt și ele neînsemnate, în schimbul județelor din Basarabia, suprafața pădurilor particulare din țară nu trece peste 800,000 hectare.

5.—*Repartiția pădurilor și raportul între suprafața păduroasă și teritoriul României*.—Lemnul și pădurile fiind atât de folositoare după cum ne-am încredințat mai sus (No. 2 și 3), este de dorit ca pădurile să fie repartisate în toate regiunile și județele țerei, pentru ca toți locuitorii să-și procure cu ușurință lemnele trebuincioase pentru clădiri, locuințe, pentru industrie și pentru încălzit.

În același timp însă, pentru ca paza și buna lor administrație să se facă cu înlesnire, se recomandă ca pădurile să nu fie prea bucătășite, ci dinpotrivă se formeze masive mai mari și pline la un loc, lipsite de poieni și mai ales de îmfundături.

Din nenorocire, această bună stare de lucruri nu mai exista astă-zi în România. Pământul nostru fiind foarte roditor, mai ales acela din câmpia țerei, am desființat în timp scurt codrii seculari de stejar, și am pus terenul în cultură. Stricarea pădurilor a început o dată cu împrumutarea sâtenilor din 1864 când delimitarea multor sate a fost croită tocmai în mijlocul pădurii. Stêrpirea pădurilor a mers apoi și mai repede de la înființarea drumului de fier (1872), așa că astă-zi, după 25 ani, am trecut peste raportul care trebuie păstrat între păduri și locul arabil, în paguba pădurilor.

Suprafața totală a pădurilor care ne-au mai rămas abia acoperă a 14-a parte din teritoriul țerei, 1) pe când statele învecinate cu noi, sunt toate mai bogate în păduri; așa, în Rusia sunt 37%, în Austria 32%, în Ungaria 27%. Aceasta va se zică, scurt și cuprinzător că, din țară vestită odinioară pentru comorile păduresci, *România este astă-zi printre țerile sărace în păduri.*

1) Raportul exact între suprafața împădurită și teritoriul României este de 1,314,000 : 1,800,000 :: 100 : X = 43.7%.

Apoi și pădurile care le mai avem sunt rău distribuite, cele mai multe fiind grămadite în partea muntoasă a țerei, acele din regiunea de șes sunt în mare parte brăcuite, pline de ochiuri și poieni, de fânețe, locuri de arătură, pășuni și o mulțime de drumuri care le taie în toate direcțiunile.

În unele județe despre Dunăre, cum este în Dolj, Romanați, Olt, Teleorman, Vlașca, etc., pădurile s'au împușinat peste măsură; iar în județele Ialomița, Brăila, Covului și părțile vecine din Ilfov, Buzău și Râmnic, cari constituiesc *barăganul*, pădurile aproape lipsesc cu totul. În aceste districte se simțesce mare lipsă de lemn de construcție, de industrie și chiar lemne de foc. La Calafat pentru exemplu, stângenul de lemne moi de salcie costa 40—45 lei, iar acele tari costa 70—80 lei, mai scumpe ca în capitala țerei.

Aceasta este icoana fidelă a pădurilor țerei. Avem prin urmare datoria să ne dăm bine seamă de:

6.—*Primejdiile stârpirii pădurilor.* — Dacă nu ne vom opri la timp și dacă nu vom îngriji mai bine pădurile care ne-au mai rămas în ființă, mergem spre o mare primejdie.

Este dovedit astă-zi prin exemplul Siciliei și al Sardiniei, cari pe timpul Romanilor erau grânarul Italiei, că stârpirea pădurilor are de urmare sărăcirea pământului și scăderea populațiunei.

Sora noastră Ispauia avea în evul de mijloc 32 milioane de locuitori. Prin nimicirea pădurilor și deseale resboae civile, numărul locuitorilor a scăzut la jumătate și prin inundațiile înfricoșate ce auvură loc la Murcia ispaniolii au prinit amarnică răsbunare pentru greșala de a fi uitat cu desêvârșire rolul pădurilor în economia generală.

Înainte de distrugerea pădurilor, stepele de lângă Don și Volga, au fost odinioară nisce lunci fertile.

Documentele vechi ne spun ca pe timpul când s'a cucerit Dacia, nu existaū dunele ce avem ađi pe malul stâng al Dunării în Dolj și Mehedinți. El au luat nascere numai după distrugerea pădurilor din acele localități, și se întind din an în an mai mult, după cum dispar pădurile.

D'asemenea s'a constatat că apele Dunării au scăzut în mod simțitor în ăilele noastre și că acest fapt este datorit numai defrișării pădurilor din basinul dunărean.

Din cauza pericolelor ce trage după sine defrișarea pădurilor este ușure de prevăduț că va veni un timp când guvernele statelor din Europa, în basa unei înțelegeri internaționale, vor fi nevoite să ica

măsurî ca fie-care stat să păstreze o anumită suprafață împădurită, potrivit cu întinderea și cu circumstanțele topografice și climatice ale țerei. Și socotim chiar că acest timp este foarte apropiat.

În România nu se simțește nici de cum trebuința d'a defrișa pădurile pentru a face locuri de cultură. Pentru populația de astă-ăzi avem destule locuri arabile și de bună calitate. Proprietarii vor lucra deci în propriul lor interes dacă vor munci aceste pământuri mai bine ca în trecut, iar pădurile ce le-au mai rămas să le păstreze și să mai înființeze chiar unde lipsesc.

7.—*Silvicultura și scopul ei.*—*Cunoscințele indispensabile pădurarilor și brigadierilor.*—*Silvicultura practică și împărțirea ei.*—Silvicultura este o știință care se ocupă cu cunoscințele teoretice și practice privitoare la cultura, exploatarea și administrația pădurilor, având în vedere interesul general al populațiunii și în special p'acela al proprietarilor de păduri.

Silvicultura este astă-ăzi o știință vastă care se razimă și se completează prin alte științe de sine stătătoare. Însă studiul detaliat al tuturor acestor științe nu este trebuincios orî și cui, nici chiar tuturor silvicultorilor de meserie.

Pentru *agenții silvici inferiori*—pădurarii și brigadierii— a căror cerc de activitate este mărginit numai la unele ramuri ale gospodăriei silvice este *suficient se posede cunoscințele relative la treburile care cad în sarcina lor*, dar pe aceste să le cunoască amănunțit și deslușit, și mai ales să le îndeplinească bine.

Alegerea și gruparea metodică a acestor cunoscințe constituie *silvicultura practica*. Aceste cunoscințe se pot grupa în două părți, tratând :

Partea I despre cunoscințele auxiliare silviculturii, adică noțiunii de aritmetică, geometria plană, geometria în spaț; despre măsurătoare, climă, pământuri, plante și animalele de pădure.

Partea II-a despre cunoscințele elementare ale silviculturii practice, adică cultura pădurilor, protecția pădurii, exploatarea și utilizarea produselor silvice, poliția silvică și noțiunii de contabilitate silvică.

8. — *Datoria și însușirile cerute de la pădurarii și brigadieri silvici*. Din cele arătate până aci, relativ la păduri în general și la starea pădurilor noastre în special, dobândim convingerea că pădurarii și brigadierii au mari datorii și un rol foarte însemnat în conservarea acestor comori naturale.

Pentru a-și împlini frumoasa dar greua lor misiune este însă

neapărat de lipsa ca tinerii care împrățișează această carieră, pe lângă cunoștințele indicate, mai trebuie să posede și alte calități, tot așa de indispensabile. Așa 1) mai întâiu de toate, să fie de constituție robustă, vedere bună, auzul bun și sănătatea perfectă, căci numai astfel poate suporta intemperiiile și alergătura ce reclamă serviciul; 2) să fi făcut serviciul militar obicnuit pentru a dobândi spiritul de disciplină și liberat din armată cu certificat de bună conduită; 3) să fie curajos, activ, cinstit și credincios intereselor proprietarului, ascultător către șefii săi, drept și nepartinitor față cu delicuenții, și se-și îndeplinească slujba tot-de-una cu inimă veselă.

9.—*Casa și gospodăria pădurarului.*—Acele sunt însușirile care se cer acum aguçilor silvici însărcinați cu paza și protecția pădurilor. In schimbul serviciului ce fac, statul, domeniul coronei și cei alți proprietari au luat deja măsurii a le da o casă sănătoasă pentru locuință, 3—5 hectare pământ bun de cultură, lemnele trebuincioase pentru încălțit și o modestă leafă lunară în bani.

Cantoanele deja construite au cel puțin două camere și o tindă. La unele s'au făcut și se vor face treptat și ecaretele trebuincioase pentru adăpostirea animalelor și a instrumentelor de serviciu și de hrană.

Situați la țară în mijlocul populațiunei rurale, și înzestrați cu oare care cunoștințe, gospodăria și casa brigadierilor și pădurarilor trebuie să servească drept model de curățenie și de ordine, sătenilor din vecinătate. Casa să fie tot-de-una curată și reparată la timp, curtea împrejmuită, vitele întreținute în buna stare. Pământul să fie lucrat cu îngrijire. Ei trebuie să învețe a sădi și altoi pomi roditori; iar soțiile lor să cultive legumile, să coacă pâinea, și să crească paserile trebuincioase familieii. Căruța saă calul pentru călărie, crescerea de rîmători care să dea carnea afumată în timpul iernei și o vacă cu lapte pentru copilași, vor completa menajul pădurarului.

Indeplinind cu dragoste și bună-voință și aceste îndatoriri, agenții silvici inferiori credem că pot trăi fericiți, vor fi slujbași folositori stăpânului lor și vor contribui la prosperarea silviculturei naționale și la binele patriei lor.

N. R. Danilescu.

PADURILE DOBROGEI^(*)

(Studiu asupra sistemului de exploatare)

Urmăm cu studiul asupra pădurilor Dobrogei.

Înălțimea și platourile după merelele satelor Bașibunar, Teche, Slava Cercheză, Cincurova, Atmagea, etc., dominate de muntele Sari-Bair, erau nu mai departe ca acum trei-deci ani, cele mai renumite în Orient pentru producțiunea «Balligea»-lei și «Carapelit»-ului (stejar roș și negru).

Din pădurile Babadag se ducea lemnăria necesară artileriei și marinei autocratului oriental, iar din ale Isaccei mierea seraiului imperial.

Fie din nepricepere, fie din indolența autorităților dobrogene, în mai puțin de 15 ani după venirea Cerchezilor, mii de hectare din această pădure «Sultanie» și de regulă numai stejeret,—să scie că stejarul crește numai în solurile profunde,—au fost prefăcute în tarlale și câmp de păsciune. Până și împrejuririle caselor și dependențelor trebuia să se facă acestor asiatici din scânduri groase și iate de stejar, la care populațiunea creștină din'prejur era silită să muncească cu lunile întregi.

Geamiile lor și magaziile de rezervă; unele case, ce au supraviețuit resboiului și emigrațiunii, sunt și astăzi adevărate monumente de uriașă muncă silnică, la care a trebuit să fie supusă populațiunea necercheză în profitul acestor coloni vicleni, trândavi și hoți, pe care înțelepciunea politică a Otomanilor 'i-a adus și așezat la marginile de miadă noapte ale imperiului, spre a'l apăra de eventualele agresiuni rusesce.

Numărul arborilor seculari, până și de 20 metri înălțime, uscați, răsturnați la pământ sau în picioare, cejiți

(*) A se vedea *Revista Pădurilor* de pe luna trecută, Iulie.

împrejur la rădăcină, putrigăiți și tăciunați pe suprafețe întinse de sute de hectare, se puteau evalua în 1879 la sute de mii; iar numărul ciolpanilor (arbori mutilați de vârfuri și crăci) și tulpinelor după locurile deja deschise arăturilor, fânețelor și pășciunilor, era nenumărabil. Numai în locuri neaccesibile se mai putea găsi un stejar neciolpanit. Groaza te coprindea de atâta ruină și destrucțiune.

Patru ani de-a rândul, jumătate Țipopulațiunea Dobrogei nu s'a plâns de loc de faptul că nu i-s'a permis tăierea lemnelor verzi: atât material uscat s'a găsit în ocolu Babadag. Cerchezii, Negroponte cu traversele lui pentru Galați, sub Ismail Pașa, și Comisiunea Dunăreană cu piloții ei, au distrus această poartă unică a orientului european, nelăsând în urmă-le de cât ruina și faima răslățita până în cele mai depărtate porturi ale mărilor răsăritene.

Pădurile de odinioară archisekulare, virgine și neperetrabile, cu muntele ce le dominează, *Sari-Bair*, d'asupra Atmagelei, s'ar putea asemăna acum numai cu un drapel, din care după lupte crâncene, n'a rămas de cât bățul și câte-va sdrențe.

A se sui cine-va pe vârful pleșuv al acestui munte, și a putea privi în ori-ce parte: la sfințit balta Dunărei cu șerpuindele și încălcitele ei pete când albastre, când galbene noroioase, când întunecate ca noaptea; în spre răsărit orizontul adâncit în luciul negru al mării, despicat vederea de pechliuanul munte «Consul»; la miadă și întreg neantul Dobrogei; iar la miadă-noapte crestetele de la Niculițel, goale și prăpăstioase, este o desfătare a ochiului, necunoscută acum trei-zeci ani. Plecând ochii pe poale și plimbându-și împrejurul acestui munte, asupra vastelor lese de tufisuri și mărăcini de la Cârjelari, asupra gigantilor ciolpani de la Ortakioi și Daucia, asupra per-

dutelor dumbrăvi de la Atmagea, Ciucurova, Bașchioi, și asupra nenumăraților tăciunari bușteni și putregaiuri de la Slava, Teche și Bași-bunar, zestrea pertetua și personală de odinioară a sultanilor, din care 'și construiau yahturile împărătești, nu te poți reținea de a nu profera un adânc blăstem asupra tuturor acelora cari au făcut că aceasta grădină a selbătăciunei s'a pustiit și ruinat fără nici o speranță de a se mai repara în veci.

Ceia ce țicem despre pădurile din Babadag, să poate țice și de cele-l'alte din restul Dobrogei. Peste tot și pe orî unde Cerchezii s'au stabilit, pustiul cel mai desolant a remas în urmă-le.

Nu sciü dacă s'ar putea găsi un lemn de valoare pe toate coastele dealtmintrelea împădurite ale versanților Telița, Cilio, Triestenic și Lozova, pe unde pustiitorii stabiliți în Posta, Abcadin și Meidankioi și au putut purta arma și turmele lor destructoare.

Pe dealurile de la Meidankioi, odinioară acoperite de un massiv neștrăbătut de stejar, acum desgolite de tot, soarele 'și scaldă privirile-î ferbinți ca pe colinele Sahareî; curenții neshârșitei Basarabii pot trece ne-împedecați să'și descarce poverile în pustiul Dobrogei, ochii călătorului nu întâlnesc, sub trei părți ale orizontului, de cât foarte rar câte un petec mai compact de negreață; peste tot îmfundături și stânci amenințătoare, dealuri pleșuve, coaste înroșite și curmături dumbrăvite, tuferișuri garnisite cu ciolpani, îtrerupte și împeștrițate de tarlale arate în toate sensurile.

Coastele după versanții Dunărei, începând de la Cășla, prin Somova, Sarica, Issaccea până la Luncavița, nu sunt nici pădure, nici fâneață, nici loc de arătură, dar nici pășune: sunt ceva improductiv, fără valoare, țeci de miî de hectare. Abia am putea numi pășciuni meșelicurile după teritoriul comunelor Luncavița, Văcăreni, Jijila din

plasa Măcin, în asemănare cu vastele meșelicuri după espozițiunile sudice ale șirului și dealuri ce încep la Orumbeî, Topolog plasa Hârșova, prin Agi-Omer, Eskibaba, Caramanchioi, și să termină în lacul Razelm.

Peste tot pădurile din apropierea satelor sunt așa de deteriorate, cum nu'și poate închipui nici un european, atât în județul Tulcea cât și în Constanța.

Orî cine 'și poate face idee de starea lor, dacă vom spune, că în toate cele 115,000 hectare pădure, cu esența dominantă stejarul, câte statul pretinde că are în Dobrogea, nu să poate găsi de administrația poștelor un singur stilp de telegraf.

Statul nu posedă astă-dî în județul Tulcea, ca pădure mai importantă, cu esențe de oare-care valoare, de cât masivul neaccesabil de la izvoarele Taiței, coprins între vîrfurile de la Cocoș, muntele Ioaneș, de la satul Greci și Țiganca, și câte-va coaste după riul Slava, populate mai numai cu carpen, jugastru și teiū.

Nu credem să ne dăpărtăm mult de adevăr, apreciind că o pătrime din pădurile arătate pe harta austriacă, din nenorocire singura de care ne putem servi, sunt neregenerabile și trebuiesc părăsite.

Dacă o-am avea, și am voi să alăturăm harta silvică a Dobrogei, lângă cea a pădurilor din țară, nu scim cu ce semne convenționale și ce culori am întrebuița, spre a o înfățișa după starea-i reală. Nisce pete informe de mucigaiū încă nu s'ar potrivi spre a exprima întreaga impresiune de neglijența și deteriorarea în care sunt reduse.

Nu atât incuria Direcțiunei Otomane a Domeniilor, nici nepăsarea saū slăbiciunea orî venalitatea funcționarilor, pe cât sistemul de proprietate de a fi pădurile un bun comun, credem noi aū redus pădurile în starea descrisă.

Baltalcicul odinioară decretat, n'a existat de cât pe hârtie; ba, ce e mai mult, nici hotarele dintre comune nu s'au cunoscut în păduri nici o-dată. Locuitorii urma ca în timpuri archipatriarcale a usa de totalul pădurilor după cum le convenea, adică defrișându-le pentru cultură și pășunându-le în comun, mai ales cu caprele.

Estirpatorii pădurilor,—dracii cu coarne și cu barbă: caprele «*adevărații Huni ai pădurilor*» după cum le numește d-nu de Wessely, care au făcut ruina atâtor provincii turcești și atâtor cornuri de țara din restul Europei, în cât pe unele guvernamente, mai cu seamă din părțile sudice ale imperiului austriac. le-au făcut să decreteze chiar omorirea lor,—erau în număr foarte mare în Dobrogea.

Dacă în anul 1884, patru ani după promulgarea codului silvic, în urma atâtor măsuri strasnice luate de guvern și după o sumă de pilduri zdrobitoare pentru proprietarii lor, încă să mai găseam în Dobrogea 40,400 capre, cât trebuie să fi fost numărul lor înaintea războiului din urmă și al emigrațiilor?

«*Oesterreichische Forstwesen*» constată că pentru nutriră a 100 capre, pe lângă fân și altele, trebuiesc în sezonul de iarnă (cele cinci luni) frunzarul de pe 60 jugăre pădure în vârsta de la 4—6 ani, aproximativ 35 hectare, sau 14,100 hectare arboret pentru cele 40,400 capre ce posedă județul Tulcea și Constanța! Unde puî restul timpului și cele l'alte stricăciuni ca mijdritul, muguritul, etc?

P. Grigorescu.

COMUNICAȚII ȘI FAPTE DIVERSE

Efectele despăduririlor. — Găsim în *l'Economiste français* următoarele :

«Se poate dice că în genere toate cursurile de apă suferă de o neregularitate saŭ de o insuficiență de debit. Despădurirea cu toată practica sa barbară, pe lângă că a denudat pantele munților, a adus surparca pământurilor care le acoperea și a cauzat inundațiunii periodice și foarte de temut, modificând în mod nenorocit regimul hidrografic. Apele fluviale, zăpezile topite de călduri, nu mai găsec pământurile, cari altă dată le absorbea întocmai ca un burete și nu le lăsa să curgă de cât încetul cu încetul. Acum apele se scurg brusce și în o singură masă, cauzând inundațiunii; apoi, nu mai rămâne apă de infiltrație permanentă pentru a alimenta rēurile, cari sufer în acest cas de o mare sărăcie de apă. În definitiv, este regimul succesiv al inundațiunii și al uscăciunii; ca exemplu se poate da unul foarte caracteristic, al Loirei.

Pentru a modifica regimul, se poate încă combate rēul la sorginte încercând de a se repara desastrese făcute prin despădurire, și atunci două proceduri se presită: saŭ a se replanta munții, acea ce nu dă rezultate de cât într'un timp destul de lung, saŭ a se preîntâmpina acest rēu cât mai în grabă stabilindu-se în văile înalte, imense rezervoare, cari vor strēnge și vor grămădi apele atunci când vor fi gata a se precipita asupra câmpiclor sub formă de valuri de inundațiune, și nu le vor lăsa să se scurgă de cât puțin câte puțin».

Revue des Eaux et Forêts se ridică în contra aserțiunilor de mai sus și adaogă:

«Un om instruit, competent în materie de canale și de rezervoare scrie fără a se îndoui că *a replanta munții nu se capătă rezultate de cât într'un timp destul de lung.*

De sigur, pentru a produce lemne de lucru pe un versant denudat trebuie a replanta sau a aștepta ca natura să reinsemnēze pădurea și apoi a lăsa plantațiunii saŭ semînțișului un timp destul de lung pentru a se desvolta; este o afacere de o sută de ani sau mai mult chiar. Autorul pare a admite că este tot ast-fel pentru a se obține rezultate asupra regimului apelor. Aci este greșeala! Și ea este îndouită, căci nu este nici chiar necesariu de a replanta;

de ordinar este destul a pune în apărare. Această eroare este generală; afară din lumea forestieră, câte persoane nu sunt cari o împărtășesc?»

* * *

Congres internațional de agricultură din Bruxela. — În 1889 s'a ținut la Paris, cu ocaziunea expoziției universale, un congres internațional de agricultură, la care au asistat delegații celor mai multe guverne din Europa, America și Asia. Acest congres a obținut un succes considerabil. Înainte d'a se închide, s'a constituit o comisiune internațională permanentă, însărcinată de a asigura în fie care țară ținerea de congrese anologice și a urmări pe lângă diferite guverne realizarea desideratelor emise de aceste adunări. De atunci s'a organizat însemnata reuniune de la Haga (1891). Succesul acestor două d'antăi congrese a provocat comisiunea să hotărască, ca al treilea congres internațional de agricultură să aibă loc la Bruxela, de la 8 până la 16 Septembrie 1895.

Economia forestieră va forma a 10-a secțiune a congresului, având de comisar pe d. I. Schmitz, vice-president al consiliului superior de agricultură și al societății culturale forestiere din Belgia și membru al consiliului superior de păduri.

Iata acea ce este de tratat în această secțiune:

1) Statistică, creațiune, amenajament, tratament, exploatațiune, întreținerea și protecția pădurilor;

2) Pepiniere;

3) Technologie forestieră;

4) Legislațiune;

5) Vânătoare.

6) Animale utile și vătămătoare.

Raportori înscriși mai principali sunt:

E. Parisel și Lecart, profesori: Rolul proprietății împădurite, având în vedere circumstanțele fizice și economice ale unei țări; necesitatea extinderii domeniului forestier; cazul în care statul trebuie a fi saū a se face proprietar de păduri saū de pământuri de împădurit.

Crahay, sub inspector de păduri: Mijloace de întrebuințat pentru prevenirea incendiilor în păduri și pentru a micșora pagubile.

Berger, administrator-inspector general, etc. și Lecart, profesor Utilitatea frunzelor pentru silvicultură și agricultură și regulamentarea ridicării acestor produse.

Berger, administrator-inspector și W Alfred, architect: Cele mai bune esențe exotice de introdus în zona temperată a Europei.

Clerfeyt, guard general și L'abbé Smets, doctor în științe : Causele care pot împedeca reconstituirea imediată a unei păduri reșinoase; modul cel mai avantajos de a reinstala vegetațiunea forestieră după tăerea blanc-étoc.

E. Parisel, profes: Organizarea unei bune stațiuni experimentale forestiere.

Baron E. de Sélvs-Longchamps, membru al Academiei și president al Senatului: Paserile care se pot considera folositoare agriculturii și silviculturii, și măsurile de luat pentru a le proteje în mod eficace.

Acei care doresc a măi lua parte sunt rugați a adresa orî ce comunicațiunii la d. T. Verniuwe, secretarul general al congresului internațional de agricultură din Bruxela, 102, strada Vandeweyer, Scherbeek-Bruxelles.

* * *

Resistența electrică a lemnului și petrelor. — *Proceedings* al Academiei de științe din Statele-Unite, publică darea de seamă a lucrărilor d. Pierca, asupra rezistenței electrice a câtor va rîi conductorî, ca lemnul și peatra.

Autorul a examinat un mare număr de eșantiloane de diferite feluri de lemne și petre, în o stare de desicațiune măi mult saü măi puțin complectă, și de și rezultatele individuale diferă notabil, el consideră aceste rezultate ca putënd să dea o idee destul de exactă pentru trebuințele practicei. Incercările făcute asupra acelorăși eșantiloane, după ce le a înmuiat în o baie caldă de parafină topită, au arëtat că acest tratament, nu număi că mărește rezistența, dar o împedică de a descrește, ceea ce nu s'ar întâmpla pentru aceleăși corpuri expuse fără protecție în o atmosferă umedă.

Iată rezultatele obținute și exprimate în țifre minime și medii: mahogany 310—610, prin alb 360—1470, fibră vulcanisată 3—60, ardesie 184—280, marmoră albă 2000—8800.

Lemnele erau bine uscate și rezistența era măsurată în susul fibrelor; în sensul transversal, ea este îngenere de la 20 la 50 p. 100 măi ridicată. Eșantiloanele de piatră erau uscate la soare cam trei săptămâni înainte de încercare.

I N F O R M A Ț I U N I

La 16 August 1895 a avut loc la Ministerul Domenelor concursul de admiterea elevilor în școala specială de silvicultură de la Brănești.

Iată lista elevilor admiși, în ordinea clasificățiunei:

C. Sava, I. Candiani, M. Ionescu, I. Droc, G. D. Belinski, V. Stoicescu, C. I. Armășescu, Em. Negoescu, M. Chirițescu, Caloianu Budu, P. Grigoriu, A. Mavrodineanu, N. Jianu, G. Codrescu, D. Petrescu și I. Popescu.

Cursurile școlii încep la 1 Septembrie.

* . *

D. inginer N. Saegiu a fost numit profesor la catedra de construcțiuni de la școala specială de silvicultură Brănești, în urma concursului depus.

* * *

D. I. Antoniu guard general silvic cl. II a fost înaintat la gradul de guard general cl. I în locul d-lui M. Ionescu depărtat.

D. Al. Gostovici fost guard general silvic cl. I, s'a reprimis în corpul silvic cu același grad în locul d-lui T. Teodorescu depărtat.

D. P. Cernătescu guard ajutor, s'a înaintat la gradul de guard general cl. II în locul d-lui I. Antoniu înaintat.

* * *

D. G. Stătescu a demisionat din postul de inginer silvic șef al Eforiei Spitalelor Civile.

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNĂ :

STUDII

Lei B.

Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulilor de exploatarea pădurilor	5.—
» Notițe economice asupra tăierii pădurilor din țară	3.—
» Pădurile de munte și câmpie, 1875	2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului în necuririlor și depunerilor din basinul Prahovei, 1887	8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urjugoia-Mușița	8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
» Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterii arborilor și masivelor lemnoase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra câtor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea	
Radian S. P. — Învețământul agriculturii și silviculturii	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Țintăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor în regie de la Rădești și Seaca-Optășani.	

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație între pădurile țării noastre și cele din Ungaria	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889	
Eleuterescu C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	
Stătescu G. — Istoria vânătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vânatului, 1889	
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891	
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	